

Sygnatura akt I C 1898/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20-05-2016 r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Marek Dziwiński

Protokolant: Mariola Burghardt

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11-05-2016 r. w K.

sprawy z powództwa M. W. (1)

przeciwko J. M.

o zapłatę 2 219,00 zł

I zasądza od pozwanego J. M. na rzecz powoda M. W. (1) kwotę 1 804,07 zł (jeden tysiąc osiemset cztery 07/100 złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 kwietnia 2015 r. do dnia zapłaty;

II dalej idące powództwo oddala;

III zasądza od pozwanego J. M. na rzecz powoda M. W. (1) kwotę 575,91 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C **1898/15**

UZASADNIENIE

Powód M. W. (1) wystąpił z powództwem przeciwko J. M. żądając zasądzenia od pozwanego kwoty 2.219,00 zł z ustawowymi odsetkami od 11.04.2015r. do dnia zapłaty. Wnosił także o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje żądanie powód podał, że w dniu 26 listopada 2014 roku oddał pozwanemu, prowadzącemu profesjonalny zakład (...), do czyszczenia kurtkę skórzaną firmy (...) i za wykonaną usługę pobrał kwotę 70,00 zł. Powód podał dalej, że przy odbiorze okazało się, że kurtka jest uszkodzona, brak bowiem było wszystkich znaków/napisów firmowych (...), usunięte zostały: czarna gwiazda, białe napisy na zewnętrznych przedramionach i na plecach oraz czarny znak w okolicy szyjnej. Powód podniósł, że złożył reklamację wykonanej usługi pozostawiają u pozwanego uszkodzoną kurtkę, a ten podjął starania naprawy zniszczonej rzeczy. Zdaniem powoda, pozwanemu nie udało się przywrócić rzeczy do stanu poprzedniego. Powód podniósł, że markowy strój był przedmiotem jego dumy, obecnie stracił całkowicie wartość, dlatego domaga się zapłaty kwoty 2.219,00 zł, stanowiącej równowartość nabytej kurtki.

Pozwany J. M. wniósł o oddalenie powództwa.

Uzasadniając swoje stanowisko podał, że faktycznie powód zlecił mu wykonanie czyszczenia chemicznego kurtki skórzanej, której stan był zły, były widoczne ślady jej intensywnego używania. Pozwany podał dalej, że powód był informowany, że zakład nie odpowiada za ewentualne uszkodzenie ozdób, a ponadto informacja taka znajdowała się na karcie zlecenia oraz w regulaminie umieszczonym przy wejściu do lokalu pralni. Pozwany podniósł, iż w chwili odbioru kurtki po dokonanej przez pozwanego naprawie, była ona w dobrym stanie. Pozwany wskazał ponadto, że przedmiotowa kurtka kosztowała 1.804,07 zł, a jej wartość na skutek używania, niewątpliwie zmalała i w momencie zlecenia wynosiła około 1.400,00 – 1.400,00 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 26 listopada 2014r. powód M. W. (1) poprosił swoją dziewczynę, by zaniósła do czyszczenia jego kurtkę skórzaną marki A., którą powód używał do jazdy na motorze. M. W. (2) zaniósła tę kurtkę do (...) Pralni, którą prowadzi J. M..

/dowód: zeznania świadka M. W. złożone na rozprawie w dniu 16 marca 2016 r., dowód przyjęcia – k – 7/

Kurtkę tę powód kupił za 1.804,07 zł.

/dowód: paragon fiskalny – k – 10/

W wyniku wykonania usługi czyszczenia z kurtki zostały sprane napisy określające markę kurtki oraz znaki charakterystyczne dla marki. Gdy M. W. (2) przyszła odebrać kurtkę to stwierdziła brak tych oznaczeń na kurtce. Później przyszedł także powód i odmówił odbioru kurtki. Pozwany zadeklarował przywrócenie napisów na kurtce i powód zgodził się pozostawić kurtkę celem dokonania takiej naprawy.

/okoliczności bezsporne/

Pozwany zlecił swojej znajomej by wykonała kalkomanię imitującą oryginalne napisy znaki i po jej otrzymaniu pozwany nakleił je na kurtce i zwrócił ją powodowi.

/dowód: zeznania pozwanego złożone na rozprawie w dniu 11 maja 2016r., płyty CD pokazujące wzór nowej kurtki i kurtki po czyszczeniu – k – 14-15, oględziny kurtki dokonane na rozprawie w dniu 11 maja 2016r./

Wykonanie tych prac przez pozwanego nie przywróciło kurtki do stanu sprzed wykonania usługi.

/dowód: oględziny kurtki dokonane na rozprawie w dniu 11 maja 2016r./

W wywieszonych w lokalu Pralni ogólnych warunkach świadczenia usług czyszczenia i renowacji odzieży skórzanej, z którymi oddający rzecz do pralni ma obowiązek się zapoznać zaznaczono, że pralnia nie odpowiada za guziki, ozdoby, poduszki i zamki błyskawiczne.

/dowód: dowód przyjęcia – k – 7 i ogólne warunki świadczenia usług czyszczenia i renowacji odzieży skórzanej – k – 8/

Sąd zważył co następuje:

Powyższe okoliczności dotyczące zlecenia usługi pozwanemu i faktu zniknięcia w wyniku czyszczenia w Pralni napisów i znaków znajdujących się na kurtce, były bezsporne między stronami. Spór dotyczył w głównej mierze kwestii czy pozwany przywrócił rzecz do stanu pierwotnego oraz czy ponosi i ewentualnie w jakim zakresie odpowiedzialność w związku z wykonaną usługą. Skoro z kurtki w wyniku jej czyszczenia, zniknęły napisy i znaki określające markę kurtki, to trzeba stwierdzić, że usługa ta została nieprawidłowo wykonana. Napisy i znaki firmowe na kurtce nie mogą być traktowane jak ozdoby. Za takie można traktować części ubioru, które mogą być odłączone od rzeczy bez utraty jej integralności. Napisy i znaki na kurtce stanowiły część ubioru określającą jego tożsamość. Ich spranie jest tożsame z nienależytym wykonaniem zobowiązania w rozumieniu przepisu art. 471 k.c. Ustawodawca wprowadza w tym przepisie domniemanie, że nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik ponosi odpowiedzialność, a więc najczęściej z jego winy (patrz. np. W Czachórski, Zobowiązania. Zarys wykładu, Warszawa 1994, s. 238). Warto w tym miejscu przytoczyć wyrok Sądu Najwyższego z 20 maja 1986r. w sprawie III CRN 82/86, gdzie Sąd ten zauważył, że umowa z pralnią chemiczną o czyszczenie odzieży ma charakter umowy o dzieło (art. 627-646 k.c.). Przyjmujący zamówienie zakład wyspecjalizowany ma obowiązek ustalenia w momencie zawierania umowy, czy powierzona rzecz (garderoba) nie wykazuje właściwości wyłączających prawidłowe wykonanie usługi (por. 634 k.c.) Powinien on więc wykazać się znanostwem materiału i jego właściwościami tak, aby nie dopuścić do zniekształcenia rzeczy, jej fizycznego uszkodzenia czy zniszczenia. W związku z tym na przyjmującym zamówienie

cięży – stosownie do okoliczności – obowiązek poinformowania zamawiającego klienta o tym, że nietypowość rzeczy, jej cechy nie gwarantują osiągnięcia pewnego, zamierzonego rezultatu usługi (OSNCP 1987/8 poz. 125).

W świetle powyższego trzeba stwierdzić, że usługa czyszczenia kurtki przez pozwanego została wykonana nienależycie. Podjęte przez niego próby naprawy rzeczy nie dały właściwego rezultatu, napisy zrobione z kalkomanii odklejają się. Należy przypuszczać, że faktycznie nie było możliwości wykonania naprawy napisów i znaków przez pozwanego. Pozostawienie przez powoda rzeczy w Pralni po stwierdzeniu uszkodzeń było raczej sposobem wykazania sprzeciwu co do wykonanej usługi niż realną wiarą w możliwość przywrócenia pierwotnych napisów.

Mając te okoliczności na uwadze należy ocenić, że pozwany jest odpowiedzialny za poniesioną przez powoda szkodę. Szkada ta to utrata przez powoda rzeczy. Tak bowiem trzeba przyjąć, że zniszczenie oryginalnych napisów i znaków markowych na kurtce, pozbawia tę rzecz takich elementów istotnych, że traci ona całkowitą wartość dla powoda. Nie można od niego oczekiwać, że będzie używał tej kurtki z napisami i znakami imitującymi oryginalne, tym bardziej, że jest ona przeznaczona i używana w zasadzie do jednej czynności – jazdy na motorze. Szczególny rodzaj ubioru i uczestnictwo powoda w swoistej subkulturze, wykluczają możliwość używania kurtki w celu do którego została zakupiona. Wysokość szkody to w takiej sytuacji wartość kurtki po cenie jej nabycia. Powód dochodził zapłaty kwoty 2.219,00 zł jednakże z przedstawionego przez niego paragonu wynikało, że koszt kurtki to 1.804,00 zł. Ustalenie ceny na wyższą kwotę wynikało najprawdopodobniej z opaczego odczytywania paragonu fiskalnego. Suma cen przy rzeczach zakupionych daje kwotę 2.931,72 zł, a podatek VAT mieści się w tej kwocie a nie jest dodawany do tej sumy. Powód najprawdopodobniej dodał do kwoty 2804,07 zł, która już zawierała podatek VAT, następną kwotę odpowiadającą temu podatkowi.

W tych warunkach zasądono od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1804,07 zł oddalając powództwo w pozostałym zakresie kwoty głównej żądania. Odsetki od tej kwoty zasądono zgodnie z żądaniem od 11.04.2015 r. albowiem po odpowiedzi pozwanego z 10 kwietnia 2015r., w której odmówił zapłaty, świadczenie stało się z tym dniem wymagalne.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie przepisu art. 100 k.p.c. Tylko powód poniósł koszty procesu, na które składały się: 100,00 zł – opłata sądowa, 600,00 zł – wynagrodzenie adwokata. Przy wygraniu przez powoda sprawy w przybliżeniu w 81% w takim zakresie zasądono na jego rzecz od pozwanego zwrot kosztów procesu tj. 575,91 zł